

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 3. Secunda, & peior Illuminatorum claßis refertur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

tionem, qua manifeste demonstratur, quomodo in euentu, quo Contemplatio premit-
 da sit meditationis via, necessarium illi sit, hoc aduertentia, amorosa, ac generalis
 Dei notitia indicium. Est autem haec ratio, quia si anima tunc temporis ista notitia vel in
 Deum assistentia destitueretur, sequeretur nihil illam tunc agere, nec intelligere: relicta
 enim meditatione & carendo etiam Contemplatione que est notitia generalis (de qua locuti
 sumus) in qua anima habet actiuas potentias suas spirituales occupatas, qua sunt memoria,
 intellectus, & voluntas; necessario illi vniversum circa Deum exercitium deesset. Et pau-
 cis interiectis, addit: Quod si anima in nullo istorum exercitiorum detineatur, hoc est,
 nec in meditatione & discursu, potentiarum sensiuarum operatione vitatur; nec in con-
 templatione & notitia simplici, de qua iam dictum est, rebus iam receptis & operatione
 acquisitis, fruatur: sed in vtrisque otietur & vacaret, non esset vnde, vel quomodo
 possit diu occupata. Est ergo haec notitia necessaria ad discursum & meditationem relinquen-
 dam, &c. Huc vsque Venerabilis noster IOANNES, ex cuius verbis eviden-
 ter constat, ipsum nullatenus admittere falsam illam quietem, & otium Illu-
 minatorum, sed potius illud omnino reprobare, & damnare, atque aded
 sine manifesta calumnia praedictus error, nec leue aliquod patrocinium in eius
 doctrina obrinere potest, quem potius ex ea fortiter impugnatum manet, sta-
 bilitatemque salutarem quietem, otiumque sanctum debere desideriam, & rem-
 issionem cauere, vt optimè docuit Augustinus serm. 27. de verbis Domini,
 adnotans, vitam contemplatiuam, & otiosam, quae significata fuit per Ma-
 riam, nullatenus fuisse desidiosam, hanc enim, scilicet desidiosam (inquit) cauere de-
 bet otiosa, sed ad aliam iam huiusmodi Illuminatorum, seu falsò otiosorum sectam
 transeamus.

S. III.

*Secunda, & peior Illuminatorum classis
 refertur.*

Secundam igitur eorum sectam idem Rusbroch, cap. 77. citato referens, sic in-
 quit: Verum, ibi quispiam otiosam prorsus quietem, sine vlla ad Deum amorosa ap-
 plicatione, & conuersione, possidere instituit; is iam facile in quosuis poteris prolabi errores, quip-
 pò qui à Deo auersus, & ad seipsum amore naturali reflexus, solatium, suauitatem, & quidquid
 libet, captat, & aucupatur: interim tamen huius farinae quosdam inuenire est, qui rigidam, & aspe-
 ram viuendi teneant rationem, & magnè penitentia actibus inumbant; sed hoc tantum sine
 vi magna sanctitatis opinionem celebrem obtineant; omni enim naturali amor sibi ipsi cupit,
 & fauet. Quidam ex horum genere multa optione reuuntur, & eligunt multa, itemque plu-
 ra, rara, ac singularia presantur, & appetunt sibi prestari à Deo, quam ob rem fallun-
 tur sapius, permittente Deo, vt Damonum opera, obtingant, ea qua concupiscunt: quod
 tamen sua illi sanctitati tribuunt, & omnibus planè dignos se arbitrantur: nec id mirum, cum
 superbia morbo laborent, nec tacti, nec Illuminati diuinitus sint: haerent igitur, at-
 que subsidunt in se ipsis, prorsusque secundum appetentiam ad saporem, vel gustum internum,
 & spiritualia natura commoda captanda propensi sunt, qua luxuria spiritualis recte dici
 potest.

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI
124

potest, eo quod inordinata quadam naturalis amoris propensio est, semper ad seipsum reflexa, & suum commodum in rebus omnibus captantis, & expetentis, semper etiam spiritali laboranti propriis, & propria sunt dediti voluntati; quo fit, ut affectu, desiderio, & appetitu usque adeo non cessent, quam ad ea ferantur, quae concupiscunt, & à Deo importunè obtinere contendunt, ut non raro desipiunt. Quidam etiam à malo spiritu occupentur; nimirum quotquot huius farinae sunt, omnes etiam viuunt repugnantes charitati, & amorosa illi intrusioni, ubi se totum quis offert, & simul quidquid prestare, vel habere potest in honorè, & amorem Dei &c. Ecce pestiferam huiusmodi Illuminatorum doctrinam, & vitam, quam non minus à doctrina, & vita Venerabilis nostri IOANNIS distare, quam tenebras à luce adeò euidentis est, ut nullos omnino cæcus de hoc valeat dubitare: quod patet, tum ex ipsius summaria vita principio eiusdem opere apposita; tum etiam ex ipsis libris Venerabilis Patris, precipuè tamen ex primo libro de Obscura Nocte, à cap. i. usque ad 8, ubi dum imperfectionum recenset, hæc Illuminatorum vitia describit, ac damnat, sed ad tertiam huiusmodi hæreticorum sectam iam transicamus.

§. III.

Tertia, & pessima Illuminatorum classis refertur.

8. Hanc igitur tertiam sectam prædictus Doctor Ioannes Rusbrochius ca. 78. citato describens sic ait: Demè postea, quam naturali quispiam requie potitus est, cæquæ inertis otio possidet in cunctis actibus suis se ipsam spectans & in proprietate sua, obstinato animo inflexibilis perseverans, is planè neutiquam Deo vniri potest. eo quod vitam agat vitiosam, & libertatis expertem, est autem vita hæc planè iniusta, erroribus spiritalibus, & omnigena aduersitate abundans: hoc genus hominum Dei contemplatores se esse arbitrantur, imò omnium, quos otio habeat, longe sanctissimos esse se autumant, ob eam quam experiuntur, & in se ipsos otiosi otiosæ, si possident quietem, liberos sese putant, & absque medio, Deo vnitos.

9. Neque id tantum, sed etiam transcendisse, atque subleuatos se esse supra omnem Ecclesie cultum, & exercitium, ultra præcepta Dei, supra legem, & actus omnes virtutum, qui villo possint excitari medio: siquidem per suatum sibi habent otium hoc tanta esse præstantia, ut nullis quamvis exemplis, & præclaris actibus interturbandum sit, eo quod cunctis præset virtutibus; quamobrem mere seruidunt, ut ita dicam, passioni, nihil prorsus, neque sursum, neque deorsum actitantes, perinde, instrumentum aliquod in se ipso otiosum, artificem, dum operari velint, præsolatur; potant enim, quid ipsi moliantur operis, Dei opus præpeditum iri: sedent igitur ab omni virtutum studio & actione otiosi, idque adeò, ut nec laudes, neque gratias agere Deo, neque cognoscere, neque velle, neque amare, neque precari, neque desiderare velint; arbitrantur enim quidquid, vel petere, vel desiderare queant, id omne se iam obtinuisse, atque ita spiritu se iam pauperes esse, utpote qui voluntatis expertes sint, & omnibus valescerint, & absque vllius delectationis, vel optionis proprietate viuunt; putant inquam planè se expeditos, ac otiosos esse, & transcendisse omnia, iamque obtinuisse ea, quorum causa omnis Ecclesie cultus, & exercitia instituta sunt, & ut ipsi aiunt, nec oportet, & neque ipse quidem Deus, quidquam eis, vel conferre, vel auferre possit.

Et enim pro suo iudicio, exercitia, cultum, & virtutes omnes excesserunt, & ad merum quendam pertigerunt otium, ubi à cunctis sint virtutibus absoluti, & hoc quidem, putant ut ita quædam in otio à virtutibus absoluantur, maiorem requiri aiunt, operam, ac studium, quam ad ipsas virtutes obtinendas; quapropter libertate gaudere volunt, neque parere cuiquam omnino; non Summo Patriarchæ, non Episcopis, non Pastoribus, siue Prælatibus suis.